

SLOVENSKI NAROD.

uhaja vsak dan sveder, izmiki nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopno peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se deskrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pred proračunsko razpravo.

V nekaterih dneh začela se bode v državnem zboru razprava o državnem proračunu za l. 1897. in poslanci vseh strank, mej njimi seveda tudi slovenski poslanci, bodo porabili to priliko ter po stari parlamentarni navadi obrazložili svoje želje, zahteve in pritožbe ter precizovali svoje stališče napram sedanji vladi.

Slovenskim poslancem ne bo to težko. Badenijevo ministerstvo je sedaj že leto dni na krmilu in načelnik kabineta se je informoval o položaju našega naroda ne samo pri narodovih poklicanih zastopnikih, nego tudi osebno na svoje lastne oči na lici mesta. S prijaznimi besedami ni bil grof Badeni štedljiv, in tudi obljubil je marsikaj, tako, da si je pridobil mej Slovenci veliko večje zaupanje, nego je je užival katerikoli njegovih prednikov, niti sam grof Hohenwart ne.

Simpatije, katere goji naš narod za ministerskega predsednika, in zaupanje, s katerim veruje njegovim besedam, se pa omejujejo samo na osebo grofa Badenija samega, a se nikakor ne nanašajo na njegovo ministerstvo.

Slovenci nimamo uzroka dvomiti, da ima ministerski predsednik dobro voljo, pomagati nam do naših pravic in nam dati, kar nam gre in kar je potrebno za naš razvoj in za obstanek našega naroda, toda vlada sama ni še nikjer pokazala, da hoče napram nam drugače postopati, nego so postopale prejšnje, nam neprijazne vlade.

Razmere na Koroskem, na Štajerskem in na Primorskem so se tekom letošnjega leta, torej v času, kar vlada sedanje ministerstvo, znatno poostriale in da slovenskega življa v teh deželah ni zadela huda škoda, je jedini uzrok ta, da se je mnogo let delalo z vsemi silami, naporno in požrtvovalno za utrjenje slovenske pozicije.

Razmere, vladajoče na Slovenskem, narekujejo same našim poslancem stališče, katero morajo zavzeti pri proračunski razpravi. Povedati bodo morali vladi, da Slovenci ne zahtevamo zase nekake

pristranosti, kakor jo zahtevajo v svojo korist naši narodni nasprotniki, pač pa da kot prvi dokaz, da ima ministerstvo res voljo, narediti konec krivicam, ki nas tarejo, zahtevamo, naj se birokratični upliv in administrativni aparat ne zlorablja zoper nas.

Povsem uvažujemo okolnost, da grof Badeni sedaj, pred novimi volitvami ne more premeniti sistema tudi ko bi hotel, nikakor pa nam neče v glavo, zakaj bi moral administrativnim potom pomnoževati naše težave in stiske. Uprava je dandanes v dobi Slovincem „naklonjenega“ grofa Badenija prav taka, kakršna je bila v dobi Giskre in Lasserja in mej ministri samimi sede močje, kateri so vse prej nego Slovincem pravični in nepristranski, kakor na pr. pravosodni minister grof Gleispach.

Na to nesoglasje mej besedami ministerskega predsednika in mej delovanjem administrativnega aparata se morajo naši poslanci pri proračunski razpravi na vsak način ozirati in povedati vladi, da mora brez odlašanja narediti konec administrativnemu protežiranju naših narodnih nasprotnikov in njih stremljenj. Gradiva, katero dokazuje in osvetljuje to protežiranje, se je tekom leta nabralo v izobilju.

Slovenci zahtevamo za sedaj, dokler se ne zvrši nove volitve, samo nepristranost administracije, ako pa nam grof Badeni niti te neče ali ne more dati, potem mora izginiti tudi naše, itak le na njegovo osebo nanašajoče se zaupanje.

Državni zbor.

— Na Dnuaju, 6. oktobra.

Macaulay je naraščanje opozicije primerjal plimi. Kdor opazuje morje, vidi, kako pribajajo valovi drug za drugim, kako zadenejo na obrežje in kako jih to zopet nazaj vrže. Valovi pribajajo in odhajajo, tako da opazovalec dolgo ne more verjeti v plimo, in se da prepričati šele potem, ko zapazi, da je morje v tem res preplulo nekoliko obrežja. Prav tako narašča opozicija v naši poslanski zbornici. Ministerski predsednik neče prav verjeti, da

mu preti od levičarjev kakšna nevarnost in ker načelnik vlade tega ne verjame, se seveda tudi drugi, ki hočejo veljati za dalekovidne državniške in politike, norčujejo iz levice. Vzlic temu pa je položaj še vedno kritičen. Razglasilo se je sicer, da se je levica gleda drž. proračuna že udala, ali komuniké, kateri je razglasila, priča le, da je zavladovala v levičarskem taboru veliko nasprotstvo, ki se je poravnalo samo navidezno. Levičarji so imeli tri seje, v katerih so se posvetovali o političnem položaju. Javna tajnost je, da so se v teh sejah glede taktike klubove napram grofu Badeniju unele jako ostre debate in najbrž bi se bil klub razbil, da veleposelniki niso odnehal in dali nemškim poslancem iz Česke popolno prostost. Komuniké priznava direktno, da obstoje v levici „Meinungsverschiedenheiten“ in da klub pri političnih vprašanjih in tudi glede proračuna se bo jednotno in solidarno postopal. Ministerski predsednik, glede katerega se čedalje bolj dvomi, da je tisti Ntzschejev „Uebermensch“, za katerega so ga proglašali oficijozni, bi bil lahko zadovoljen s tem, da ima še del levičarskega kluba na svoji strani, a kaže se, da hoče levičarje popolnoma od sebe odbiti. V današnji seji je odgovoril na Kuenburgovo interpelacijo glede katoliškega shoda v Solnogradu. Nihče ni pričakoval, da bode vlada na to interpelacijo odgovorila, a zgodilo se je vendar. Badeni je odgovoril, sicer previdno, a vendar tako, da so njegove besede naredile na vse svobodnemislne elemente v zbornici precej neprijazen utis, levičarje pa močno razburile. Kar je grof Badeni z veliko težavo dosegel, da je namreč jeden del levičarjev pridobil na svojo stran, to je z današnjim odgovorom na Kuenburgovo interpelacijo zopet podrl, vsaj sklepati se da to iz tega, da so kaj po Badenijevem govoru nekateri levičarji, ki so se bili oglasili kot pro-govorniki za proračunsko razpravo naprosili predsednika, naj jih vpiše mej contra-govornike. Tudi češke poslance je ministerskega predsednika odgovor nekoliko presenetil, a važnosti mu ne pripisujejo nobene posebne, nego so uverjeni, da se

Listek.

Troje ljubimskih zgodeb.

Spisal L. Lipovec.
(Konec.)

Po štirih dneh dobi Alfonz pismo.

Tast mu piše: Hermina je pri njih; na poti skozi Ljubljano čutila se je — od razburjenosti menda — tako onemoglo, da je moral ondu odpočiti si. Sedaj pa se je bati, da dobi vročinsko bolezen. Upajo pač, da bode doná, kjer vživa mir, kjer je nihče ne preganja, kmalu okrevala. Ali k njemu ne pride, dokler ne pojde Tončka iz hiše. Ona je ne more videti, sosebno odkar je iz zlobnosti proglasila malo šalo ... Bog vé kaj!

Pobledel je Alfonz. Dobro je vedel, kaj to pomeni, da je še le četrti dan domov prišla. In ta podla sumničnja ... Studilo se mu je pred temi ljudmi!

Pismo pokaže Tončki. Vdana mu odgovori, da odpotuje na njegovo željo še danes.

A ni je pustil. Hotel je še počakati njega. Revez sam menda ne bi vedel, kaj bi mu napravil, ko bi ga zagledal.

Evgen je sporočil glavarju, da je sam nevarno zbolel, in pismu priložil zdravniško svedočbo in po treh tednih je Alfonz izvedel, da je Köber na lastno prošnjo premeščen na Zg. Štajersko.

Na Alfonzovo dušo je legel nekak mrak. Jeza, ogenj maščevanja sta visoko vzplamtela, pa brezvspešno pogasla ... Ostala je še žrjavica, žareča pekoča, ali zagnjena z debelo plastjo pepela ... Otopel je; kot nekak stroj je opravljal vsakdanja opravila, ni se brigal za ves svet ...

Od tasta dobival je zapored pisma, a odgovarjal ni.

Trajalo je to že dva meseca. Mej tem je teta hudo obolela, in Tončka se je k njej preselila.

* * *

Prvi sneg je naletaval, da je bilo veselje; Alfonzu pak je prinesel — Hermino domov. Udalo se je bil tastovemu pritisku. Kot bi se bila včeraj prijateljski poslovila, priskakljala je Hermina k njemu, oklenila se njegovega vratu, ga poljubila, precej začela z njim o vsakdanjih rečeh govoriti ...

Ssboj je imela celo armado: očeta in mater. In ta dva sta se pri tem ganljivem prizoru za njima zadovoljna smehljala. Alfonz pa je menil, da mu mora kri zavreti; čutil je le, kako silno mu je žila ob sencí tolkla, a bil je slep, gluh, tudi misliti ni na mah mogel. Nič ni vedel, kam bi se ozrl. Najrajši bi, da bi vse to ne bilo res, ali pa da bi vse te ljudi spodil iz hiše.

Pa kamen mu je ležal na prsib, nem je bil. Mrklo je zrl, odgovarjal kratko po dolgih presledkih; pa kaj je hotel?

Večerjali so skupno doma, Hermina je zopet kuhala. Razven Alfonza bili so vsi izvanredno gostobesedni. Alfonz je govoril samo najpotrebnejše; pri čaju bi se malo ne zopet sprli, a Hermina, tast in tašča so Alfonza umirili. Alfonz je bil mehak človek, in se udal usodi. Tisti večer pošlo se je po dolgem presledku zopet — redno življenje! —

* * *

Letos bil sem spet doma. Pri Brežnikovih pa so že dolgo zibali; in kdo je pomagal? — Tončka! Čas izleči vse, vse ...

Tončka je žalovala; teta, dobra, debelušna Zofija je umrla daleč od tu, tam v odličnem trgu. Zatisnila ji je oči Tončka. Alfonz pa jo je prišel le pokopat. Testament se je glasil z nekimi stotaki na Tončko, ostalo pa za „ustanovljene“ maše, cerkvi, ubogim itd.

Kaj je bilo sedaj Tončki storiti? Stara komaj 20 let ... je zapazila — oj zlo! — da ... postaja od dne do dne bolj debela, preobilna, grda. Kaj bode z njo, če pojde tako naprej? Gorje, gorje! Dedna rodbinska napaka — debelost se je loti! Pije vsaki dan na tešče požir čistega oceta, jé prav malo, a vse to ne pomaga nič, prav nič!

Pač ... nekaj bi pomagalo! Omožim se! Premožnja je nekaj, lahko bode dobila moža; pa kje? Tu v trgu ni moči ostati. Pisala je bratu in se spravila s Hermino.

čistoklerikalne vlade ni bati, ker je Badeni sam neče, ker v zbornici ne dobi večine in ker je upliv ogerske vlade in grofa Goluchowskega prevelik, da bi bilo misliti na čistoklerikalni régime.

V današnjem svojem odgovoru na Kuenburgovo interpelacijo je ministerski predsednik grof Badeni rekel, da je namestnik grof Thun pozdravil z njegovim privoljenjem katoliški shod v Solnogradu, ker se je že večkrat primerilo, da je vlada pozdravila taka večja zborovanja, in ker je hotela pokazati, da priznava važnost predmetov, o katerih se je na shodu razpravljalo. S pozdravom katoliškega shoda pa vlada nikakor ni hotela reči, da se identificira z vsemi sklepi in debatami tega shoda. Tudi za upliv tega pozdrava na unanjo politiko prevzame vlada popolno odgovornost, dasi so se izvestni krogi trudili, in sicer z unemo, katera se ne strinja prav z njih patrijotičnimi načeli, da obrnejo pozornost inozemstva na ta pozdrav. Z merodajne strani se pozdravu ni ugovarjalo.

Na desnici je zavladalo veliko veselje vsled tega odgovora in zadonelo je burno odobravanje po vsej dvorani.

Nadalje je ministerski predsednik grof Badeni odgovoril na interpelacijo posl. Jaworskega glede nezaslišanega kršenja zakonov, katero si dovoljujejo razni poljski uradniki. Odgovor ministerskega predsednika na to interpelacijo ni zadovoljil nikogar in priča, da je grof Badeni jako slab varuh in zaščitnik zakonito zajamčene, itak jako omejene politične svobode.

Domobranski minister grof Welsersheimb je odgovarjal na to na razne interpelacije glede trpinčenja vojakov in napadov na civiliste. Odgovoril je po svoji navadi: da so bili krivci strahovito kaznovani, sicer pa da so vse pritožbe neosnovane.

Izmej drugih interpelacij in predlogov bodi omenjena samo Romančukova: Misli li ministerski predsednik odgovoriti na tistih 156 interpelacij, katere so bile podane v zadnjem zasedanju, na katere pa še ni odgovoril.

Na razpravo je potem prišel Pacakov predlog glede varstva imunitete. Pacak je dokazoval, da imajo odločbe najvišjega sodišča, po katerih morajo poslanci pričati, tendenco, uteiniti poslansko imuniteto. Na vsak način je potrebno, da imunitetni odsek izreče, ali je potrebna legalna interpretacija zakona ali dodatek k §§ 151. in 152. kaz. pr. r. Imunitetni odsek naj o tem poroča tekom 14 dnij. Pravosodni minister grof Gleispach se je izrekel za nujnost. Pojasnil je slučaj, kateri je bil povod stavljenemu nujnemu predlogu in izrekel mnenje, da so poslanci dolžni pričati o svojih, pod varstvom imunitete izrečenih govorih, kakor je to v veljavi tudi na Nemškem in v Italiji, deloma tudi na Francoskem in na Angleškem. Z interpretacijo bi ne bilo nič pomagano, treba bi bilo posebne novele. Dr. Pergelt je zahteval, naj izreče odsek, je-li potrebna popolnitev zakona in kaka popolnitev. Dr. Ferjančič se je izrekel za nujnost. Ako sodišča zaslišujejo poslance, je očitno, da hočejo od njih kaj več izvedeti, nego je bilo izrečeno v par-

lamentu, saj bi jim sicer zadostovali stenografski zapisniki. Sodišča hočejo torej, naj poslanec kot priča svoj govor popolni, naj se opraviči, to pa prepoveduje čl. 16. drž. osnovnih zakonov izrecno. Da pravi najvišje sodišče, da je smeti poslanca siliti, naj pove kot priča vire svojih informacij, to je najnevarnejša točka cele zadeve.

Po kratkem priporočilu dr. Stranskega se je nujnost Pacakovega predloga vzprejela s pristavkom, da mora imunitetni odsek tekom 14 dnij o njem poročati.

Zbornica je potem razpravljala o nujnih predlogih glede premembe nekaterih določb obrtnega reda. Oba predloga sta se nekoliko modificirana po daljši debati vzprejela. Stvar je le platoničnega pomena, kajti minister Glanz je naravnost povedal, da za razpravljanje o teh predlogih — ne bo časa.

Jako zanimiva razprava se je unela o nujnem predlogu dr. Lewakowskega glede varstva politične svobode. Povod predlogu so tiste dogodbe, vsled katerih je vladi prepokorni Jaworski interpelliral in katere so bile že pojasnjene v pol. pregledu v „Slov. Narodu“. Lewakowski je tožil, da se v Galški ustava vedno krši, in potem navajal taka fakta, da se človeku kar lasje ježe. Če so razmere take, kakor jih je popisal Lewakowski, potem so pravi škandal in sramota za celo monarhijo. Lewakowskega je podpiral Pernerstorfer tako krepko, da ga je predsednik moral opetovano poklicati k redu. V debato je posegel vladni zastopnik Simonelli, kateri je skušal opravičiti gališke glavarje in dvorne svetnike, kar pa se mu ni posrečilo.

Razprava o tej stvari se bode nadaljevala v prihodnji seji, katera bo v četrtek.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Jugoslovanski klub in naši klerikalci. Slovencu ni nič po volji, da tudi goriški in tržaški Slovenci tako odločno zahtevajo, naj se slovenski poslanci združijo z drugimi jugoslovanskimi poslanci v jeden klub. „Slovenec“ sedaj zopet kvasi, da ima katoliška stranka popolnoma svobodne roke. Po tem, kar se je godilo pri zadnjih volitvah, mu nikdo tega verjeti ne more. Če je stranka zares tako prosta, bila bi to morala pokazati s tem, da bi proti volji škofovega kapelana bila vzdržala Žitnikovo kandidaturo. Kar pa govori o krščansko-katoliškem stališču, je le pretveza, da ne bi bilo treba vstopiti njegovim pristašem v jugoslovanski klub. Ve namreč, da klub, kateremu bode treba semtertja iskati podpore tudi pri Mladočehih, ne more vedno verskega stališča naglašati. Razmere so take, da brez čaške pomoči ne moremo Slovenci ničesa doseči. Zato pa ni v narodnem oziru umestno vero preveč naglašati, ker Mladočehi klerikalizma ne bi podpirali. Na nemške konservativce se po dosedanjih skušnjah nimamo dosti zanašati. Vera tudi ni v nevarnosti pri Slovencih, pač pa narodnost in je na to treba gledati v prvi vrsti. Sicer pa gospodom v naši katoliški stranki ni na veri toliko ležeče. Ko so z levicariji stopili v koalicio, niso vprašali, kakšno sta-

lišče zavzemljejo liberalci glede vere, temveč so kar vsa verska vprašanja odložili. Ko je šlo za izvolitev dr. Šušteršiča, se je v oklicu naglašalo, da je narodnogospodarsko vprašanje prva stvar. Sedaj je pa nakrat versko stališče najvažnejše, ker mislijo s tem preprečiti osnovo jugoslovanskega skupnega kluba. Naša katoliška stranka z vero že dela prave barantije. Iz vsega „Slovenčevega“ besedičenja je le to jasno, da gospodom manka dobre volje za skupno delovanje z drugimi slovanskimi poslanci.

Delna kriza. Govori se, da minister dr. baron Gautsch in dr. grof Gleispach mislita dati demisijo. Trgovski in pravosodni minister sta liberalca in se zatorej ne ujemata s politikom grofa Badenija. Jima bi bilo tudi težko ostati v ministerstvu, ako levica začne strogo opozicijo proti vladi. Slovenci bi za grofom Gleispachom gotovo ne žalovali. Grof Badeni bi potem poklical na njiju mesti dva konservativca, o katerih se nadejamo, da ne bi bila nam nasprotna. Če bi grof Gleispach dolgo ministroval, bi tako zamenil vse slovenske uradnike na Dolenjem Štajerskem z našimi narodnimi nasprotniki.

Dogodki v Carigradu. Minoli teden so hoteli turški dijaki prirediti veliko demonstracijo proti sultanu. Prišlo bi bilo najbrž do kacega klanja kristijanov, da ni vojaščina hitro vmes posegla. Vnel se je bil pred sultanovo palačo hud boj mej dijaki in vojniki. Več dijakov je bilo ubitih, mnogo so jih pa zaprli. Da je vojaščina tako odločno nastopila, temu je to uzrok, da se je izvedelo, da dijaki ljudstvo hujskajo proti sultanu in proti kristijanom. Če bi jih ne bili kar pozaprl, nastali bi bili najbrž veliki nemiri. Turška vlada poskuša vse te dogodke utajiti.

Položaj na Kreti. Na tem otoku še nikakor niso nastopile normalne razmere. Po mestih so vse hiše prenapolnjene ljudij, ker so ob ustaji mohamedanci bili pribežali v mesta. Mohamedanci se pa sedaj branijo povrniti se v vasi, ker se boje, da jih napadejo kristijanje. Zahtevajo denarja in vojaškega varstva, ki se jim dovoliti ne more. Vlada ima premalo vojakov na razpolago, da bi jih mogla poslati v vse vasi. Mnogo mohamedancev se bode rajše izselilo v Azijo, negč bi se povrnili v vasi. Posebno tisti, ki so že ubili kacega kristijana, se boje, da jim kristijanje povrnejo s silo.

Ustaja na Kubi. Ustaši so zadnje dni dobro naklestili Špance. Vzeli so jim šest topov in jih blizu tisoč pobili. Španski poveljnik je ves obupan. Zahteval je, da mu pošljejo še 30 000 mož, a vlada mu je odgovorila, da njegovi želji ne bode mogla ustreči. Prebivalstvo je na Španskem zaradi vednega odpošiljanja vojakov na Kubo in Filipine tako razjarjeno, da se je bati ustaje. Republičanska stranka agituje po vsej deželi proti monarhiji. Konec sedanjih zmešnjav utegne biti, da bode Španija republika.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. oktobra.

— (Mestna višja deklinška šola v Ljubljani) po občinskem svetu z veledušno podporo slovenskega mecena Josipa Gorupa ustanovljena in od visocega ministerstva za bogočastje in pouk potrjena, se odpre dne 1. novembra t. l. v Cojzovi hiši na Bregu št. 20, II. nadstropje. Podrobnosti slede svoječasno.

— („Narodni dom“.) Zgradba „Narodnega doma“ je bila večeraj ob osmih zjutraj po franciškanskem župniku č. g. P. Hugolinu Sattnerju v navzočnosti upravnega odbora blagoslovljena. Predvečerašnjim preselila se je čitalniška kavarna iz sedanjih prostorov v malo dvorano in oba rizalita ob njej, da se tako ustreže veliki večini društvenikov. Upati je, da bode ta izprememba ugodno uplivala na razvoj društva in pričakuje se, da pristopi društvu vsled tega več novih udov, ki v novih prostorih dobe združeno vse, česar so dosedaj baje pogrešali in vsled tega odlašali s pristopom. Čitalniška kavarna je sedaj gotovo najlepši na jugu od Dunaja.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Vodstvo slovenskega gledališča je otvorilo letošnjo sezono z dvema dramama, da pokaže na ta način, kako se zaveda svoje naloge, pospeševati razvoj slovenske dramske literature in gojiti dramsko umetnost. Da pa hoče tudi skrbeti za zabavo in razveseljevanje občinstva, priča za jutri določena igra. Predstavljal se bode — prvič na našem odru — jedna najizvrstnejših veseloiger nemškega repertoira, L' Arrangejeva gluma „Hasemanns Töchter“, katera je jako dobro lokalizovana in si kot „Zajč-

In tu živi sedaj, loveč si druga za življenje. To je boj za obstanek. Biti ali ne biti! Zamuditi ničesar nikar... Vse prijateljice zapored se može, le ti boš devica v srpanu!

A glej, glej, Loser, gospod Albin Loser, še vedno davkarski adjunkt, pribaja tu baš nasproti. Revež se ne more več umakniti. Kako srečanje! Pozdravi jo. Tončka mu tako navdušeno priklama edzdraveč, da se je Loserju takoj nekaj zasvetilo v možganih! Morda bi bilo dobro sedaj se približati?

Počasi, s časoma je ž njo kaj spregovoril, slednjič jo je spremljal po sprehodih, in Tončka je bila prav prijazna ž njim. Vsaj ni tak kot bi človek mislil, še čeden je, (čeprav ima tak čuden dolg, šilast nos, da so mu zlobni ljudje rekli, da nosi solučno uro sredi obraza!)

Mož je mož, partija! Oj, sladka beseda... partija! In Tončka je pozabila na srce, povprašala le še pamet za svet! Ta pa je velela: Okleni se ga, da ti ne uide!...

Pa Loserju je tudi ta misel ugajala, sosebno če se je spomnil tistih tisočakov, (če prav jih ni Bog ve koliko), ki jih mora Alfonz izplačati... Morda ne bode nikoli tako ugodne prilike.

Pa nič več ni bil tako nepreviden, košarice se je vender malo bal... in pa tudi... kako bi neki... začel ž njo zopet govoriti o zakonu!

In šel je k bratu Alfonzu, in mu povedal, da bi rad Tončko! Brat mu obljubi priporočila, pa tega niti trebalo ni, bila je takoj zadovoljna. Seveda, raje, kot da bi bila vedno „feta“ pri bratovih, vzame njega. In sklenili so, da se poročé o pustu; tisti čas postane gospod Loser go'ovo že kontrolor.

* * *

Časi se preminjajo in mi ž njimi; zato pa sem imel tudi jaz čast prisostvovati zaroki Tončke in Albina! — Poleg mene in drugih povabljen je bil tudi Janko.

Prišel je po dolgem času zopet k meni. Zrastel je. Visoka postava, močne dolge brke delale so ga nekako impozantnim, globoko udrté oči pa pričajo, da uživa življenje...

Povabljen pa sva bila menda nalašč od Tončke; nama je bila prav. Zabavali smo se dobro; pili na zdravje zaročenih in drugih imenitno kapljico v lopi na vrtu. — Pa kmalu bi skvaril Janko vso zabavo — iz nepremišljenosti.

Kazala je namreč Hermina svojega Alfonščka, kojemu se je ravno kar nazdravilo, in Janko je vzkliknil:

„Aj, kak nežen obrazek, in pa te krasne mile oči, tako lepo modre, kot jih ima gospod, a ne, gospa, a... — tudi ne!“

Gospa je zardela, Alfonz pa se je vgriznil v ustnice... Kaj je pač vedel Janko, kdo je imel lepe, modre oči; saj ga ni poznal!

kovje hčere" pridobi gotovo stalno mesto v našem repertoarju. Ta igra, ki se predstavlja po vseh evropskih gledališčih, je pisana s pravim humorjem in je tako zanimiva, polna drastičnih prizorov in dobrih dvotipov, da nas jako veseli, da se uprizori tudi pri nas. Glavno ulogo bode igral g. Inemann, kateri je že v raznih igrah dokazoval svojo nenavadno sposobnost tudi za komične vloge, nastopi pa tudi in sicer prvič v tej sezoni, gosp. Polakova, katera bode pela krasen valček. Pričakovati je torej jako zabavna večera.

— (Slovensko gledališče.) Med vsemi operami, kar jih obsega repertoar slovenskega gledališča, se ni občinstva nobena tako prikupila, kakor „Trubadur“. Ta opera se je tekom zadnjih let na našem odru tolikrat pela, da so občinstva natančno znane vse njene posamičnosti. Priznati se mora tudi, da so bile prejšnje predstave vse jako dobre in da jih je občinstvo ohranilo v najtopplejšem spominu. Prav zategadelj je bilo kaj nevarno, uprizoriti kot prvo operno predstavo v novi sezoni „Trubadurja“ in to z novimi silami, katere še nimajo nobene gledališke preteklosti. Poslušalec primerja hote ali ne hote nove sile s prejšnjimi, in že tako primerjanje je jako opasno. Vzlic temu pa, da je „Trubadur“ tako znan, kakor o nas nobena druga opera, vzlic temu, da so bile predstave v predidnih sezonah dobre in v polni meri zaslužile toplo pohvalo, katera se jim je izrekala, vzlic temu, da sta včeraj na našem gledališču stopili dve novi sili prvič na deske, ki baje pomenijo svet, vzlic temu se je sinoči po gledališču razlegalo tako navdušeno, iskreno ploskanje, kakor ga je slišati le o izrednih prilikah. Triumfalna je smetnost dovršeno lepega petja, vsak navzočnik je potrdil, da se je na našem odru „Trubadur“ v nekaterih osirih že spretneje predstavljal, da pa se še nobena opera ni tako lepo in dobro pela. Pisali smo o predstavah „Trubadurja“ že toliko, da bi morali le ponavljati, kar smo rekli do brega in laskavega o gđni. Ševčikovi in o g. Nolliju, ki sta prvi sili in prava stebra naše opere. Pozornost občinstva je bila sinoči koncentrirana na nove moči, na tenorista g. Binderja, na altistinja gđ. Veterovo in na basista gosp. Fedyczkowskega in je občinstvo udeležilo prijetno iznenađenje. Gosp. Binder je kot pevec izborna pridobitev za našo opero, resničen tenor, kateremu smemo že po prvem nastopu prorokovati lepo karijero. Že zunanost njegova je jako simpatična in prikupna, glas njegov, pristen lirichen tenor, pa je jako lep, polno zvoneč in vendar jako mil ter povsem čist, posebej v srednjih in višjih legah. Velike vrednosti je to, da je glas g. Binderja izvrstno izčeljan in vsled tega sposoben za najtinejšo modulacijo. Gospod Binder vokalizuje kaj čisto in pravilno, dosega z lahkoto najvišje tone in izgovarja slovenščino tako pravilno, da smo se mu kar čudili. Čm si g. Binder pridobi nekoliko igralske rutine, čm se udomači na odru in privadi ensembelu, bode moč, za katero nas bodo zavidala še vse drugačna gledališča, nego je naše. Takisto kakor gospod Binder nas je tudi zadovoljila nova altistinja gosp. Veterova. Glas njen je čudovito močan in zvoneč, pravi alt, blagoglasen in simpatičen ter prav jako izčeljan. Gosp. Veterova ima pravi igralski temperament in je pri svojem prvem nastopu dosegla tako lep uspeh, kakor ga ni bilo pričakovati. Gosp. Fedyczkowski je občinstvu dober znanec iz prvega leta naše opere. Včeraj je nastopil v majhni ulogi, katera mu ni dala prilike, pokazati svoje vrline, a že pri tej ulogi se je spoznalo, da ima g. Fedyczkowski lep, poln glas in da je dober pevec ter igravec, spoznalo se je, da je v Benu, kjer je bil angažiran, znal napredovati. Končno nam je še pohvalno omeniti novo moč, angažirano za manjše vloge, gosp. Kaurovo, katera je sinoči nastopila kot Ines. Gosp. Kaurova ima prijeten glas in bode dobro nadomestovala gosp. Gizelo Nigrinovo. Nove moči, zlasti gosp. Binderja in gosp. Veterovo, — ob sebi se umeje, da tudi gosp. Ševčikovi in g. Nollija — je občinstvo sinoči tako pri odprti sceni kakor tudi koncem dejanj odlikovalo z opetovanjem nenavadno živahnim ploskanjem. Omeniti moramo tudi še, da je letos ženski zbor dokaj boljši nego lani, tako da, če vpoštevamo vse, lahko po prvi predstavi rečemo, da smemo pričakovati jako lepo operno sezono.

— („Glasbena Matica“.) Danes zvečer ob 6. uri je skušnja za sopran, ob 8. uri za tenor. Prihodnja skušnja je v petek 9. t. m., in sicer za alt ob polu 7. uri, za bas ob 8. uri zvečer. Ker

se more koncert za družbo sv. Cirila in Metoda v najkrajšem času prirediti, vabijo se p. n. dame in gospodje, da polnoštevilno in redno k vaju prihajajo. — Da se skrbi za naraščaj za moški zbor, otvori „Glasbena Matica“ poseben tečaj za zborovo petje in se vabijo oni gospodje, ki žele v ta tečaj vstopiti, da se v soboto 10. t. m. ob 7. uri zvečer v šolskih prostorih „Glasbena Matica“ pri koncertnem vodji g. Čerinu oglašé.

— (Opešana ptica selivka.) Redkokdaj se pač primeri, da bi človeku velike ptice kar tako rekoč z neba padale v roke, sveda žive, a ne že pečene. Tak slučaj se je primeril minulo nedeljo ponoči. Pri Mayerjevi baraki na straži stoječi mestni redar začuje nad seboj neko šumenje in kmalu na to pade predenj mlada živa čaplja, ki je brzkone opešala na dolgem potu v prekmorske dežele. Pobral je precej veliko ptico in jo oddal kavarnarju g. Krapešu v Zvezdi, kjer lahko vsakdo vidi tega, na tako čuden način ob svojo prostost prišlega selivka.

— (Zasledovani cigani.) Pri deželnem sodišču v Ljubljani vrši se preiskava zaradi mnogih tatvin, katerih so obdolženi cigani. Osebito so to tatvine konj, a nekaj tudi ulomov v prodajalnice. Vse te tatvine učinjene so bile v zadnjih 3—4 letih, a primeroma največ letos, in to po raznih krajih na Kranjskem, Koroškem, Štajerskem in Primorskem. Samo konj ukradenih je 50 in le malo prišlo jih je zopet v roke svojih lastnikov. Skupna škoda iz vseh tatvin znaša blizu 7000 gld. in ta škoda je tembolj občutna, ker so vsi prizadeti kmetovalci, katerim je ukradena konjska živina, vsebovala znaten kosimetja in neobhodno potrebo pri gospodarstvu. V preiskovalnem zaporu nahaja se sedaj 29 ciginov in cigank, zasleduje se jih pa še 11. Ker je preiskava jako otežkočena, dokler niso v zaporu vsi osumljeni cigani, obrača se preiskovalni sodnik dež. sodišča v Ljubljani tem potom do sl. občinstva, da pripomore oblastvom zaslediti preganjane cigane in da izvoli vsakdo naznaniti takoj bližnjemu orožništvu, ako vidi koga v nastopnem popisanih ciginov: 1.) Jarij Hudorovič, imenovan „Pipi“, 35—40 let star, srednje velikosti, grdega, močno kozavega obraza z rujavo, redko brado. 2.) Miha Hudorovič, brat prejnjega, 17—20 let star, velike, tenjke postave, bolj belega in čedrega obraza, nosi majhne brke, ali pa je golobradat; le ta živi s spodaj pod 6.) navedeno Frančiško Hudorovič in ima ž njo leto starega otroka, zelo bele polti. 3.) Matija Hudorovič, imenovan „Matijša“, okoli 17 let star, srednje velikosti, precej široke postave, golobradat, bratranec prej navedenih dveh ciginov in sin hrvaškega cigana Luke iz Kukuljanova, ki je radi tatvine v kazenskem zaporu pri tukajšnjem deželnem sodišču. Ti trije cigani so zelo drzni tatovi in sumni jako mnogih tatvin. 4.) Jože Hudorovič, kakih 55 let star, velike, močne postave, nekoliko kozav, nosi polno brado temne barve in ima debel nos; njegova ženska je pred 2 letoma v Rakitni, okraja vrhuškega, umrla; on je stric doslej imenovanih 3 ciginov. 5.) Marija Hudorovič, hči poprejšnjega, okoli 22 let stara, velike postave, podolga stega, nekoliko kozavega in suhega obraza, ima zavite lasi in debele oči. 6.) Frančiška Hudorovič, sestra poprejšnje, 16—17 let stara, močne postave (ženska pod 2.) navedenega Mihe). 7.) Miha Hudorovič, imenovan „Luder“, brat pod 3.) navedenega „Matijša“, okoli 30 let star, rojen v Poljanah pri Škofljoki, srednje, močne postave, ima sive oči in rujavkaste brke, živi z „Anico“, hčerjo cigana „bogatega Janza Pavleta“. „Luder“ je glasovit konjski tat. 8.) Matija Hudorovič, oče pod 1.) in 2.) imenovanih ciginov, okoli 70 let star, srednje, široke postave, ima sive lasi in sivo polno brado. 9.) Miha Hudorovič, okoli 18 let star, rojen na Brezovici pri Ljubljani, sin Franceta Hudoroviča iz Košane, ki je umrl v Nevljah pri Kamniku; on je velike, tenjke rasti, ima rujave, zavite lasi ter je škilast. 10.) Jožef Hudorovič, sin umrlega Jurja iz Vrbovskega na Hrovaškem, okoli 30 let star, srednje zelo široke postave, debelega obraza, ima polno, črno brado; rojen je Podkloštom na Koroškem. 11.) Tone Hudorovič, brat poprejšnjega, okoli 28 let star, velike postave, suhega obraza, ima rujavo brado in take lasi, rojen je v Revtah pri Logatcu.

— (Iz Ribnice) se nam piše: Odkar je začela parna žaga v Jelendolu pri Delenjivasi delovati, nastanili so se tam delavci, večinoma Slovenci. In sedaj je čez 20 za šolo godnih otrok, kateri hodijo v nemško šolo v Grčarce (Masern). Pri nas Slovincih je že tako, da s svojim naraščajem tujce krepimo, radi ali neradi. Kaj je neki tega treba, ko bi se tega zla lahko ognili. Vsi stariši bi rajši pošiljali svojo deco v Delenjovas v slovensko, kakor v Grčarce v nemško šolo. Reklo se nam bode zopet, saj je vendar v Grčarce bližje nego v Delenjovas. Tudi to ni res. Posebno po zimi je pot v Grčarce huda, ker je cesta od Jelendola do Grčarce popolnoma zametena, tako da se stari ne morejo prehajati, še manj pa otroci. Cesta od Jelendola do Delenjivasi je pa radi velike vožnje vedno odprta,

tedaj je to velika ugodnost. Potem pa tudi še to, da so naši otroci vedno zasramovani in tepeni kočevskih otrok izpostavljeni. Po zimi je pa še hujše, kajti šola ni pred določeno uro odprta in v kmetске hiše si otroci ne upajo, tedaj morajo zmrzovati na cesti ter čakati šole. Nujno prosimo, da bi mero-dajni faktorji o tej stvari kaj ukrenili in sicer prej ko se zima prične.

— (Čudna tatvina.) Iz Logatca se nam piše: Danes ponoči je ulomil drzen tat v gostilno „pri Kramarju“, kjer je imel gosp. Fardo Malot iz Ljubljane razstavljen svoj fonografični aparat ter istega odnesel. Kaj bode počel nenavaden tat s strojem, od katerega pa je pozabil vzeti seboj posamične valarčke, ni lahko pojmiti, ker ga vendar ne bode menda javno razstavljal. Akopram je lastnik takoj obvestil orožništvo in tudi ljubljansko policijo, se tatu še ni prišlo na sled. Naprošeni smo opozoriti na to, da dobi primerno nagrado pri lastniku v Ljubljani (Krajca dolina 2), kdor bi kaj vedel o tatu.

Darila:

Banka „Slavija“ je poslala svojemu tukajšnjemu generalnemu zastopu v dobrodelne namene znesek 200 gld., od katerega se je danes izplačalo 100 gld. „Radogoju“ in 100 gld. družbi „sv. Cirila in Metoda“.

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. P. L. iz nabiralnika v restavraciji pri „Lloyd“ v Ljubljani 20 kron. — Gosp. August Krokav v Postojni 10 kron, katere so zbrale št. Petarske, ljubljanske in postojnske gringole v gostilni gosp. Špiljarja v št. Petru, ker se niso udeležili odhodnice zlatega Rafota. — Bralno društvo v Krškem 8 kron 10 vin, katere je nabrala gospa Vilfan pri odhodnici gospoda Premrova. — Skupaj 38 kron 10 vin. — Želvi rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za učiteljski konvikt v Ljubljani: G. Jos. Tratar, okr. pom. učitelj v št. Petru Sav. dol. sedaj v Mokronogu 6 kron, nabrane pri „Zabavnem večeru“ mokronoških samcev. — Sveto smo izročili gosp. J. Dimasku, ki s tem hvaležno potrdi vzorejem. Vivat sequens!

Brzjavke.

Dunaj 7. oktobra. V klubu nemške levice so bile danes jako ostre razprave in sicer zaradi Badenijevega odgovora na levičarsko interpelacijo glede katoliškega shoda. Načelnštvo je nasvetovalo, naj se stvar pusti v miru, a večina klubova je načelnikove nasvete odklonila in sklenila predlagati, naj se o Badenijevem odgovoru otvori debata. Ta predlog je v današnji seji poslanske zbornice stavil grof Kuenburg, a zbornica ga je odklonila. Za Kuenburgov predlog so glasovali samo levičarji in nekateri Mladočehi, vse druge stranke so glasovale proti predlogu. Razpor v levičarskem klubu med opozicijonalcem in vladnimi pristaji je velik. Da imajo opozicijski elementi v klubu večino, se je pokazalo tudi pri glasovanju o nujnem predlogu dr. Lewakowskega, o katerem je danes zbornica nadaljevala razpravo. Kaltenegger je predlagal konec debate, a predlog je bil odklonjen, ker so levičarji, kot prvi dokaz svojemu nasprotovanju vladi, glasovali proti njemu.

Dunaj 7. oktobra. Proračunski odsek je odklonil nasvet Hohenwartovca Palfija, naj se odloži regulacija uradniških plač in sklenil brez odlašanja začeti specialno debato, da se dožene načrt še pred proračunsko razpravo.

Praga 7. oktobra. Odkar je umrl Palacký, ni bilo v Pragi takega pogreba, kakor je bil danes Gregrov. Udeležnikov je bilo nad stotisoč. Pri mestni hiši sta govorila podžupan in dež. poslanec dr. Podlipný, ter najstarejši urednik „Nar. Listov“ Tuma, na pokopališči posl. dr. Herold.

Pariz 7. oktobra. Car je obiskal predsednika senata Loubeta in predsednika poslanske zbornice Brissona. Republičanski listi se zahvaljajo za to carju, poudarjajoč, da je s tem pokazal, da spoštuje republičanske institucije. Carinja je z entuzijastičnimi besedami izrekla svoje veselje radi krasnega vzprejema, istotako se je izrekel car in v dokaz svojega zadovoljstva obljubil, da ostane jeden dan dlje v Parizu, nego je bilo iz prva določeno.

Pariz 7. oktobra. Ko sta car in carinja prišla v poslopje ruskega poslaništva, jima je baron Mohrenheim ponudil soli in kruha. Po dejeunerju sta car in carinja, burno aklami-

rana, obiskala rusko cerkev. Po povratku je carinji naredila vizito gospa Faureova s svojo hčerjo Lucijo. Car je v tem obiskal predsednika Faurea v Elisdeju, kjer so mu bili predstavljeni ministri, poslanci, senatorji in generalita. Navdušenost v Parizu je velikanska. Občinstvo prireja carju in carinji, koder se prikažeta, nepopisne ovacije.

Stev. 4. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 728.

V četrtek, dne 8. oktobra 1896.

Prvikat:

Hčere gospoda Zajčka.

Narodna igra v štirih dejanjih. Spisal Adolf L'Arrange. Poslovenil A. Funtek. Dirigent gosp. H. Benšek. Režiser gosp. R. Inemann.

V prvem dejanju poje gospod Perdan „Kuplet“, in v drugem dejanju poje gospodična Polakova „Cvrčkov valček“. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7.8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v soboto, dne 10. oktobra 1896.

Umrlj so v Ljubljani:

Dne 4. oktobra: Ivan Račič, gostevec sin, 2 leti, Hauptmanca št. 6, driska.

Dne 5. oktobra: Anton Vurkele, delavec, 30 let, Opekarska cesta št. 32, hiranje vsled kostnega prisada. — Albina Plavec, delavčeva hči, Ulice na grad št. 1, božjast.

Dne 6. oktobra: Ivana Jenko, šivilja, 28 let, Kolo-dvorske ulice št. 11, jetika.

V hiralnici:

Dne 6. oktobra: Jožefa Kastelic, gostija, 71 let, epileptična topost in črevesni katar.

Meteorologično poročilo

Oktobar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm. v 24 urah
6.	5. zvečer	741.7	9.2	sl. vzhod	jasno	
7.	7. zjutraj	740.8	5.4	sl. sever	megla	0.8
8.	2. popol.	739.9	16.4	sl. svzh.	jasno	

Srednja večerajnja temperatura 11.9°, za 0.1° pod normalom

Dunajska borza

dne 7. oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld	45	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld	80	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld	10	kr.
Opuska zlata renta 4%	122	gld	—	kr.
Opuska krona renta 4%	99	gld	35	kr.
Avstro-ugarske bančne delnice	944	gld	—	kr.
Kreditne delnice	367	gld	75	kr.
London vista	119	gld	70	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld	72 1/2	kr.
20 mark	11	gld	73	kr.
20 frank v	9	gld	53	kr.
Italijanski bankovci	44	gld	55	kr.
Č. kr. cekini	5	gld	65	kr.

Otvoritev podjetja.

Usojam se najuljudneje javljati p. n. občinstvu, da sem otvoril dne 5. 1. m.

tukaj na Starem trgu v Jesenkovi hiši

svoje podjetje kot

rokovičar in bandažist.

Ker imam bogato sortirano in novo zalogo rokovič: glave, zimskih in poletenskih ter uniformskih, se nadejam, da bom mogel v vsakem oziru zadovoljiti čestite p. n. odjemnike.

Po dolgoletni svoji praksi izvršujem lahko vsa mi dohajajoča naročila v napravi bandaž, ravnodržateljev, trebušnih povojev in sploh vseh v to stroko spadajočih kirurških del najsolidneje.

Posebno se usojam opozarjati gospode častulke in uradnike na to, da se pri meni tudi perejo in čistijo ter popravljajo rokoviče.

Dalje izdelujem tudi jahanjske hlače, izšite hlače za turiste, kakor tudi spodnje hlače in poveze za na protinu trpeče iz dobrega usnja in prevzemljen prauje in popravljanje starih hlač in zobčanje blaga in robcev po naj-novejših vzorcih in jako po ceni.

Proseč za prav obilna naročila zagotavljam najsolidnejšo postrežbo in beležim z velespoštovanjem

(3081—1)

Anton Leutgeb.

Preizkusili in priporočili so

znameniti možje medicinske vede

tinkture za želodec

lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani

katera krepča želodec, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Steklenica 10 kr. (2635—14)

11 steklenic 1 gld. Poštna razpošiljatev se vrši v zabojčkih po 12 steklenic 1 gld. 36 kr. itd.; poštni zaboj s 66 steklenicami velja 6 gld. 26 kr. Poštnino plača naročitelj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dne 6. oktobra 1896.

100 državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	144	gld.	25	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	150	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	196	gld.	75	kr.
Ljubljanske srečke.	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	gld.	50	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	479	gld.	—	kr.
Papirnati rubeli	—	gld.	27 1/2	kr.

Na prodaj je po nizki ceni

hiša

(3073—2)

s tremi stanovanji, njivami in vrtom — Več se izve v Ljubljani, na Opekarski cesti št. 51.

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo soder-žujoča mineralna voda (2717—6)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri:

anemiji, klorosi, poltuh, živčnih in ženskih boleznih, malariji i. t. d.

Pitno zdravljenje uporablja se celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in v lekarnah.

za damc in dekleta!

Dunajski modelni klobuki

elegantno in po ceni

Samo pri

K. Recknagel-u

Mestni trg št. 3 in 24.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Gostilno v Slonovih ulicah šte. 52

sem kupil od gospoda **Paulina** in izročil nje vodstvo restavratérju gospodu **Augustu Weberju**.

Po najnižjih cenah se bodo točila

izborna vina

kakor tudi znano

vrhniško marčno pivo

in se bodo oddajala jedila iz moje kuhinje restavracije „hotela pri slonu“ po znižanih cenah.

Od nedelje dne 4. oktobra naprej vsak četrtek in vsako nedeljo „Salvator“-večer

v restavraciji „pri slonu“, kakor v gostilni v Slonovih ulicah št. 52; točilo se bode te dni po monakovskem načinu à la Salvator varjeno pivo iz Fröhlichove pivovarne na Vrhniki.

Ob enem si usojam najuljudneje javiti, da imam slej ko prej zalogo vrhniškega piva in priporočam odjemanje piva v sodih, kakor tudi dobro uležanega, priznana izbornega, v pivovarni napolnjenega piva v plombiranih steklenicah.

Velespoštovaje

Ivan Mayer

restavratér v „hotelu pri slonu“.

(3072—2)

Usojam se, slavnemu občinstvu naznanjati, da sem otvoril

na Poljanski cesti šte. 31

veliko zalogo raznovrstnih koles

posebno priporočam najkrajša (2786—18)

„Styria“-kolesa

katera so obče jako priljubljena in kot izvrstna poznata, po najnižjih cenah.

Obrabljena, dobro ohranjena „Pneumatik“-kolesa prodajam po 70—100 gld.

Ravno tam nahaja se mehanična delavnica, in se prevzemajo vsa v to stroko spadajoča popravila.

K obilnemu nakupu se priporoča

Franjo Čuden

Ljubljana urar in juvelir Mestni trg.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.